

duben 4/2000

ZVON

Milí přátelé,

VELIKONOCE, které jsme právě slavili nám odhalují největší tajemství Ježíšova života na zemi. Ježíš sám sebe prohlašuje za Syna Božího a podstupuje smrt, ne jenom jako obyčejný člověk, ale dokonce jako zločinec a vyvrhel společenství svého národa. Končí velmi neslavně a drasticky. Nikdo z blízkých přítomných nemohl a ani nečekal takový bolestný závěr Ježíšova života. A přece, na to NEDĚLNÍ ráno nikdo nezapomene Ježíš není v hrobě je vzkříšen, is risen, v moha jazycích se ozývá to kouzelné slovo VZKŘÍŠENÍ. Všichni kdo uvěřili, kdo věří, a kdo uvěří, že Ježíš vstal z mrtvých budou mít podíl na Jeho nebeském kralování, budou vzkříšeni a dostanou nový život, který nemá konec. Zní to trošku pohádkově a fantasticky, avšak za touto pohádkou a fantazií se lidé lopotí už skoro 2000 let. Necháávají se mučit, nechávají se posmívat, opouštějí výhodná místa..., prostě věří Kristu. Přeji Vám milí čtenáři abyste i Vy zažili radost ze zprávy JEŽÍŠ ŽIJE, BYL VZKŘÍŠEN.

V dubnovém čísle ZVONU najdete pokračování v knize Vyjadrovanie pocitov vo vzťahoch, zážitky z poutě do "Věčného města", dokončení nauky o odpustcích, něco pro zasmání, krátké zprávy a tabulku mší odsloužených v minulém období. Příjemnou četbu Vám přeje P. Antonín.

Ze starobylé homilie na Velkou a svatou sobotu

Člověče prikazuji ti: Probud' se ,spáči, přece jsem tě neučinil proto, abys prodléval spoutaný v podsvětí. Vstaň z mrtvých, neboť já jsem život těch, kdo zemřeli. Vstaň, dílo mých rukou, vstaň můj obraze učiněný k mé podobě. Vstaň a vyjdeme odtud. Neboť tys ve mně a já v tobě, jsme přece jedna nedílná osoba.

Pro tebe jsem se stal já, tvůj Bůh, tvým synem. Pro tebe jsem já, Pán přijal tvou podobu služebníka. Pro tebe jsem já, který jsem na nebi, přišel na zem a do podsvětí. Pro tebe, člověče, jsem byl jako člověk ,bez pomoci, odložený mezi mrtvé. Pro tebe, který jsi vyšel ze zahrady, jsem byl ze zahrady vydán Židům a v zahradě ukřižován.

Pohled' na můj poplivaný obličej, to jsem snesl pro tebe, abych v tobě obnovil dřívější dech. Pohled' na mé zpolíčované tváře; to jsem snesl, abych tvou porušenou podobu obnovil opět k svému obrazu.

Pohled' na má zbičovaná záda; to jsem snesl, abych odstranil břemeno hříchů tížící tvá ramena. Pohled' na mé ruce šťastně přibité ke kmeni kříže; to pro tebe, jenž kdysi nešťastně vztáhl svou ruku ke kmeni v ráji.

Usnul jsem na kříži a kopí proklálo můj bok. To pro tebe, který jsi usnul v ráji a nechal vyvést ze svého boku Evu. Můj bok vyléčil ránu ve tvém boku. Můj spánek tě vyvede ze spánku podsvětí. Mé kopí zadrželo kopí namířené proti tobě.

Vstaň, vyjděme odtud! Nepřítel tě vyvedl z rajske země; já už tě neusadím do ráje, ale na nebeský trůn. On tě zahnal od stromu života, který byl předobrazem; avšak já jsem sám ŽIVOT, a hle, jsem s tebou spojen. Určil jsem cheruby, aby tě opatrovali jako služebníci a přikazují jim, aby tě měli v takové úctě, jaká přináleží Bohu.

Trůn s cheruby je uchystán, nosiči jsou pohotově připraveni, svatební komnata je vystrojena a jídla přichystána. Věčné stánky a příbytky jsou vyzdobeny, poklady věčných statků otevřeny a nebeské království je připraveno už od věků.

Krajané navštívili před cestou do Říma Prahu

(převzato z KT)

Generální vikář pražské arcidiecéze biskup Jaroslav Škarvada přijal v pondělí 27. března v Arcibiskupském paláci padesátčlennou skupinu krajanů ze Spojených států, kteří z Prahy odjeli na Národní pouť do Říma. Zájezd připravil Národní svaz českých katolíků v USA jako odpověď na výzvu českých a moravských biskupů k účasti na jubilejní pouti. Polovinu poutníků tvoří Češi nebo, jak mnozí sami o sobě říkají, Moravci z Texasu. Mnozí z nich jsou příslušníky už třetí české, respektive moravské generace narozené ve Spojených státech. Jedním z nich je také P. Steven Nesrsta z texaského Templu. Americké poutníky doprovází rovněž český misionář z chicagské aglomerace, benediktinský kněz Vojtěch Vít, šéfredaktor krajanského katolického čtrnáctideníku Hlas národa. P. Vít je jednou ze zasloužilých osobností našeho exilu, jež loni prezident Václav Havel vyznamenal k 28. říjnu. Biskup Škarvada, který měl po léta, a to už za svého pobytu v Římě, na starosti duchovní péči o Čechy žijící v zahraničí, informoval poutníky o životě a problémech církve u nás. Setkání se uskutečnilo v zrekonstruované bývalé konírně Arcibiskupského paláce. Pak se krajané potěšili pohledem na Prahu z jeho střechy a prohlédli si reprezentační místnosti. Na závěr exkurze zazpívali v kapli paláce několik nejpopulárnějších mariánských písní. Odpoledne navštívili Čechoameričané Senát Poslanecké sněmovny ČR, kde se v jeho zasedací síni setkali s pracovníky senátní komise pro krajany. Do Říma odcestovali přes nejznámější bavorské poutní místo Altötting, rakouský Salcburk a italskou Padovu. Po návratu do Prahy se asi polovina českoamerických poutníků, hlavně krajané z Texasu vedení místopředsedou Národního svazu českých katolíků v USA prof. Aldenem Blanářem-Smithem, vypraví ještě na týdenní pouť po České republice. Kromě známých poutních míst navštíví také Hradec Králové, Olomouc a Plzeň. Při návratu z Karlových Varů se v Lánech zastaví u hrobu T. G. Masaryka. Pout' zakončí mší svatou v novém pražském kostele ve Strašnicích. *JIRÍ ŠŮVA*

POUŤ DO ŘÍMA 2000

Do Říma jsem jel na pouť jako poutník s farností Nový Jičín. V autobuse byla dobrá nálada a hned bylo poznat že lidé jedou na pouť a ne na zájezd, když jsme se po cestě modlili růženec. Celý den a celou noc jsme projížděli napříč Rakouskem a Itálií, až jsme se nakonec po malém bloudění v uličkách Říma ocitli před majestátnou bazilikou sv. Pavla za hradbami.

Byl pátek a tak ještě před začátkem mše svaté ve 15.00 hod byla křížová cesta. Po stranách baziliky sv. Pavla jsou zobrazení všichni papežové od sv. Petra až po dnešního papeže Jana Pavla II. Člověk s údivem hledí na dlouhou řadu obličejů za kterými vidí pohnuté dějiny Kristovi církve. Mší svatou měl jako hlavní koncelebrant arcibiskup olomoucký mons. Jan Graubner. Kazatelem byl biskup brněnský mons. Vojtěch Cikrle. Po mši svaté jsme se odebrali do svých ubytoven. Náš autobus nás

odvezl asi 30km. od Říma do kempu blízko moře. Ubytování, které nám bylo slibováno cestovní kanceláří bylo zcela jiné, ale lidé to brali s humorem.

Na druhý den byla změna programu ,abychom se mohli sejít se Svatým otcem, byla mše z Lateránské baziliky přesunuta do auly Pavla VI.,vedle chrámu sv.Petra ve Vatikánu.Mše svatá začala v 8.00 hod.Hlavní koncelebrant byl arcibiskup mons.Karel Otčenášek,kazatelem byl světicí biskup olomoucký mons. Josef Hrdlička.Po mši svaté nás navštívil sv. Otec Jan Pavel II. Přečetl zdravici a pozdravil se osobně se všemi biskupi a některými vybranými lidmi.Také mezi nimi byli Čechoameričané.Za New York pozdravil Svatého otce pan Oldřich Holubář.Každá poutní skupina měla potom svůj vlastní program,my jsme se prošli Římem,v rychlosti jsme navštívili Pantheon,Piazu Navonu,Španělské schody,a několik chrámů.Nakonec jsme dorazili do baziliky Nejsvětějšího Spasitele na Lateránu, kde dlouhou dobu sídlili papežové a kde se také odehrálo několik koncilů.Bazilika Nejsvětějšího Spasitele na Lateránu patří mezi hlavní čtyři baziliky v Římě na které se vztahují při návštěvě získání plnomocných odpustků. Dalšími bazilikami jsou sv.Pavel za hradbami,Santa Maria Maggiore a sv.Petr ve Vatikánu.Poslední den naší poutě byla neděle.Počasi se vydařilo a my jsme se spolu s ostatními poutníky s naší vlastní, kterých se nakonec sešlo kolem 8000 shromažďovali do chrámu svatého Petra ve Vatikánu.Tento obrovský chrám do kterého se vejde klidně i 60 000 poutníků nás přijal vřídne a my všichni jsme cítili, že patříme do jedné církve.Uvnitř chrámu si člověk ani neuvědomuje ohromnost rozměrů soch ,maleb atd.Mši svatou jako hlavní koncelebrant měl arcibiskup pražský kardinál Miloslav Vlč.Kazatelem byl mons. Jaroslav Škarvada světicí biskup pražský .Ve své promluvě připomenul,že naše vlast má právě pod oltářem chrámu svatého Petra ,v místech kde se pochovávají jenom papežové ,pochovaného arcibiskupa Josefa Berana, který dlouhá léta žil v exilu.V chrámu sv.Petra se také nachází oltář k účtě sv. Václava.To jsou stopy našeho národa v Římě a znamenají naše společenství s ostatními křesťany. Po mši svaté pak byla v poledne modlitba Anděl Páně. V neděli jsme ještě stihli navštívit poslední ze čtyř hlavních bazilik Santa Maria Maggiore a ve večerních hodinách jsme se rozjeli domů do České republiky. Dny ,které jsem prožil v Římě byly pro mne slavnostní a byly také bohaté na setkání s ostatními kněžími kterých se sjelo z naší vlasti kolem 250. Potkal jsem své spolužáky ze semináře a spoustu známých,samozřejmě mezi nimi bylo i setkání s otcem Jindřichem Kotvrdou, který Vás všechny pozdravuje. P.Antonín

Pravidla dobré nálady I.

Smích

Smích je zvláštní podivuhodný dar. Člověk jej dostal od Boha. Smát se může totiž jen člověk, zvíře ne.

Proto také mluvíme o zvířecí vážnosti u člověka, který se nedovede smát, protože nemá ducha. Proto se také někdy říká, že člověk je tvor, který se dovede smát - mích je tedy zvláštní známka člověka. Řekl to už řecký filosof Aristoteles, opakoval to sv. Tomáš Akvinský a po něm všichni filosofové, že dovede se smát jen člověk.

Ovšem těžko vyjádříme, proč se vlastně smějeme. Každý ví, jak to na něho dobře působí, když se smíchem uvolní všechny svaly. Francouzský filosof Henri napsal o smíchu celou knihu. Ale marně bychom hledali správnou definici smíchu. Ale myslím si, že není třeba, abychom si říkali, co je vlastně smích, vždyť každý ví, že je to projev radosti, někdy když se setkáme s něčím pěkným, překvapujícím, rozporným, komickým, smějeme se z radosti, někdy ze škodolibosti, někdy na posměch. Smích může být nevázaný nebo ovládaný, přátelský nebo posměšný, nebo dokonce ďábelský. Ale smích je vždycky něco, co je dáno jen člověku, blahodárná vložka, která ovšem jako věc může být také zneužita.

Jako křesťané jsme Bohu vděční za dar smíchu, za radost, za humor. Člověk, který se nemůže smát je nemocný. A tak tedy vypovíme boj zvířecí vážnosti. Otevřeme dokořán dveře radosti a humoru. „Radujme se ze života,“ a nezapomínejme děkovat Pánu Bohu za dar úsměvu a smíchu.

Den bez smíchu je špatný den! Správný smích rodí požehnání. Tak se staneš veselým.

Vyjadrovanie pocitov vo vzťahoch

(Fran Ferder „Word Made Flesh“, preložil a upravil P. Milan Bubák SVD-pokračování z min. čísla)

Slnko nech nezapadá nad vašim hnevom

Pozrime sa teraz ešte raz do Matúšovho evanjelia, na tú pasáž, kde hovorí o hneve a na to, čo Ježiš hovorí ďalej. Matúš sám objasňuje celú záležitosť s hnevom tým, že ju presnejšie rozvádza. Ježiš odsudzuje taký typ hnevu, ktorý núti človeka, aby spôsobil inému bolesť.

“No ja vám hovorím: Pred súd pôjde každý, kto sa na svojho brata hnevá [kto je voči nemu plný zlosti alebo “vzteku”]. Kto svojmu bratovi povie ‘Hlupák’ pôjde pred veľradu. A kto mu povie ‘Ty bohapustý blázon’ [odrodilec, renegát], pôjde do pekelného ohňa.” (Mt 5, 22)

Jasne vidieť, že Matúš tu pojednáva - podávajúc slová Ježišove - o takom druhu hnevu, ktorý hľadá po pomste. Pre Hebrejov nazvať niekoho „hlupákom“ bolo niečo mimoriadne urážlivé. Aj slovo „renegát“ (odrodilec, bohapustý blázon) bolo výrazom hrubej urážky voči inému. Ježišovi nasledovníci sa musia vyhnúť nielen tomu, aby sa zabíjali a vraždili fyzicky, ale aj tomu, aby sa navzájom vraždili psychicky, slovnými zbraňami. Starý Zákon odsudzoval hnev, ktorý viedol k vražde, Nový Zákon ide ďalej. Ten odsudzuje aj taký hnev, ktorý vedie k psychickému zabíjaniu. Nový Zákon požaduje, aby sa kresťania zbavovali takých výrazov vnútorne udržovaného hnevu, ktoré sú nasmerované na zranenie druhého: sarkastické pripomienky, nevrážlivé ticho, ostré poznámky, zhadzovanie a ponižovanie druhého, urážky, výbuchy nálady, chladné gestá. Kresťania nesmia v sebe zhromažďovať žiadnu formu hnevu, ktorá by ich viedla k popieraniu hodnoty iného človeka a k znížovaniu jeho dôstojnosti.

Hnevajte sa

Autor listu Efezanom, z ktorého sme si čítali v úvode, chápe hnev presne takým istým spôsobom. To, čo je zlé, nie je pocit hnevu, ale urážlivé a hriešne správanie sa, ktoré z hnevu pochádza.

“Hnevajte sa (orgizō [οργίζω]), ale nehrešte. Slnko nech nezapadá nad vašim hnevom. Akákoľvek zatrpknutosť, hnev, rozhorčenie, krik a rúhanie a každá iná zloba nech sú ďaleko od vás. Buďte k sebe navzájom láskavi a milosrdní, navzájom si odpúšťajte, ako aj vám odpustil Boh v Kristovi (Ef 4, 26, 31)

V tomto texte je naznačené, že je samozrejmé, že ľudia budú zažívať pocity hnevu jeden voči druhému. Že sa nechajú vyprovokovať jeden druhým, že sa stanú podráždenými, ba v niektorých prípadoch dokonca plnými zlosti. Avšak tieto pocity nesmia nikdy viesť k zneužívaniu druhého, k závistlivej neprajnosti voči druhému alebo k takej akcii, ktorá by človeka, ktorý sa dopustil “nepekného” činu totálne odpísala alebo vygumovala zo života človeka, ktorého sa to týka, a to takým postojom, ktorým tomu druhému jasne dáva najavo, že mu nie je ochotný odpustiť.

V Písme je hnev výslovne spomenutý ešte na mnohých iných miestach. V liste Kolosanom a v liste apoštola Jakuba je jeho použitie podobné tomu, ktoré sa nachádza v liste Efezanom.

Ale teraz odložte aj vy všetko: hnev, rozhorčenie, zlobu, rúhanie i mrzké reči zo svojich úst. (Kol 3, 8)

Vedzte, bratia moji milovaní: každý človek má byť rýchly, keď treba počúvať, ale pomalý do reči a pomalý do hnevu, lebo človek v hneve nekoná, čo je spravodlivé pred Bohom. (Jak 1, 19-20)

Kresťania sú na seba navzájom napojení Novým Zákonom, novým spôsobom reakcie na svoj hnev. Mali by byť v prvom rade príkladom tohto nového spôsobu vo všetkých dimenziách svojho života. Už by nemali byť ľuďmi, na ktorých je viditeľný hnev, ktorý ničí spoločenstvo a plodí ustavičné rozdeľovania.

Pavol adresuje podobné varovanie Korint'anom a Galat'anom. Na vyjadrenie svojej myšlienky používa na označenie hnevu trochu iný grécky výraz, ako ten, ktorý použil v liste Efezanom: **thymos**. Je to slovo, ktoré vyjadruje **výnimočne silný, zlostný** pocit voči niekomu. Niektoré preklady prekladajú slovo **thymos** ako „hnev“, no jeruzalemská biblia ho prekladá ako „**vyburcovaná zlosť**“

Lebo sa bojím, aby som vás, až prídem, nenašiel azda takých, akých nechcem, a vy aby ste nenašli mňa, akého nechcete. Aby azda neboli sváry, žiarlivosť, hnevy [thymos], rozbroje, utŕhania, klebety, vystatovanie, nepokoje. (2 Kor 12, 20)

A skutky tela sú zjavné: je to smilstvo, nečistota chlipnosť, modloslužba, čary, nepriateľská, sváry, žiarlivosť, hnevy [thymos], zvady, rozbroje, rozkoly, závisť, opilstvo, hýrenie a im podobné. (Gal 5, 19-20)

Tu na tomto mieste, ako všade inde v Písme kde je spomenutý hnev spolu s ostatnými deštruktívnymi formami správania, Pavol **cituje z ustáleného zoznamu helenistických nerestí**. V grécko-románskom svete bolo bežnou praxou zhotovovať zoznamy vecí, podľa ktorých by sa ľudia mali riadiť vo svojom správaní. Helenisti mali zoznamy **čností**, zoznamy **nerestí**, zoznamy **domácich pravidiel**. Tieto zoznamy boli **vypracované stoickými filozofmi mimo kresťanstva a jeho vplyvu**. Nakoľko tieto zoznamy boli prístupné a známe každému, používali ich aj kresťanskí autori, aby poukazom na ne zdôrazňovali kresťanom, ako by sa mali jeden voči druhému správať. **Upozorňovali ich, aby sa vyhýbali bežne praktizovaným nerestiam (svárom, žiarlivosťou, hnevu, hádkam, rozbrojom, rozkolom) a aby praktizovali bežne zaužívané čnosti.**

Pavol teda nehovorí o hneve ako o izolovanej emócii, ani netvrdí, že cítiť sa nahnevaným je hriešne. On jednoducho opakuje dobre známy zoznam Helenistických nerestí, aby kresťanom pripomenul, že sa majú vyhnúť takým formám správania sa, o ktorých dokonca aj pohania vedia, že sú **nebezpečnými pre ich vzťahy**. O čo viac by si to mali uvedomovať oni, ako nasledovníci Krista.

Biblický hnev v perspektíve

Vo Svätom Písme je spomenutý hnev na mnohých miestach. No musí nám byť jasné, že autori textov nemohli **prístupovať k tejto emócii z psychologickéh perspektívy nás ľudí 20. storočia**. Ako sme si už spomenuli, Pavol a jeho súčasníci nerozlišovali medzi hnevom ako emóciou a hnevom vyjadreným vo vonkajšom správaní. **Oni pravdepodobne ešte nevedeli, že potláčaný hnev môže byť rovnako deštruktívny pre jedinca, ako je nebezpečný výbuch hnevu pre spoločenstvo**. Fenomén a dynamiku potlačania emócií pravdepodobne v tej dobe ešte nechápali, nakoľko tento koncept v tom čase ešte nebol známy.

Toto však neznamená, že my nemôžeme dnes pri snahe o pochopenie biblického posolstva a jeho dôsledkov pre náš život používať psychologické poznatky, ktoré máme dnes k dispozícii. Bolo by však nespravodlivé, keby sme vo svetle našich súčasných poznatkov a chápaní hodnotili biblické texty. Keby sme predpokladali, že svätopisci vedeli o emóciách to a toľko, čo vieme my. **Čo títo svätopisci celkom určite poznali a vedeli bolo to, že ľudia aj ich doby mali tendenciu ventilovať svoj hnev spôsobmi, ktoré boli pre nich deštruktívne**. A tak teda odsúdili hnev bez toho, že by rozlišovali medzi vnútorným pocitom a jeho vonkajším deštruktívnym prejavom.

Plody Velkého jubilea

(Dokončení z minulého čísla)

V dekretu, kterým jsou dány směrnice k získání duchovních plodů- odpustků Jubilejního roku, je stanoveno následující:

Vyvrcholením Jubilea je setkání s Bohem Otcem skrze Krista Spasitele, který je přítomen ve své církvi zvláště v jejích svátostech. Z toho důvodu celá jubilejní cesta, připravená putováním, má své východiško i cíl ve slavení svátosti pokání a eucharistie, velikonočního tajemství Krista, který je naším pokojem a naším smířením. V tomto proměňujícím setkání se člověk otevírá duchovním plodům – odpustkům jako daru, který je určen pro něho samého i pro druhé, tedy i pro zemřelé.

Základní podmínkou pro získání odpustků je vykonání svátosti smíření a přijetí eucharistie (není samozřejmě třeba opakovat svátost pokání každý den, v němž se získávají odpustky. Účast na eucharistii ale má být v týž den, ve kterém se konají skutky, spojené s odpustky. Tyto dva vrcholné momenty musí doprovázet především svědeckví společenství s církvi, vyjádřené modlitbou na úmysl Svatého otce.

Další podmínkou jsou skutky křesťanské lásky spolu s pokáním, podle níže uvedených pokynů:

1. V ŘÍMĚ vykonají-li pouť do jedné z patriarchálních bazilik, to je do baziliky sv. Petra ve Vatikánu, nebo do baziliky Nejsvětějšího Spasitele na Lateránu, nebo do baziliky Santa Maria Maggiore, nebo do baziliky sv. Pavla na „via Ostiense“ , tam se usebrané zúčastní mše svaté nebo jiného liturgického úkonu jako jsou nešpory nebo chvály, či pobožnosti (jako např. křížové cesty, růžence, modlitby Akathistos ke cti Matky Boží) kromě toho navštíví-li ve skupině nebo sami jednu ze čtyř patriarchálních bazilik a tam stráví nějakou dobu v adoraci eucharistie nebo v usebraném rozjímání a ukončí je „Otčenášem“, vyznáním víry (apoštolským nebo nicejskokonstantským) spolu se vzýváním blahoslavené Panny Marie. Ke čtyřem patriarchálním bazilikám jsou při této zvláštní příležitosti Velkého jubilea přidána další posvátná místa za týchž podmínek: bazilika Svatého kříže „in Gerusalemme“, bazilika sv. Vavřince na Veránu, svatyně Madonna del Divino Amore a křesťanské katakomby.

2. VE SVATÉ ZEMI navštíví-li za týchž podmínek baziliku Svatého Hrobu v Jeruzalémě, nebo baziliku Narození v Bellémé nebo baziliku Zvěstování v Nazaretě.

3. VE VŠECH DIECÉZÍCH když vykonají pouť do katedrálního chrámu nebo do jiných kostelů, či míst určených ordinářem a tam se zbožně zúčastní mešní liturgie nebo jiné pobožnosti, jak bylo vše popsáno pro město Řím.

Mimoto, když navštíví ve skupině nebo sami katedrální chrám nebo poutní chrám, určený ordinářem a zdrží se tam nějaký čas ve zbožném rozjímání zakončené modlitbou „Otčenáš“, vyznáním víry (apoštolským nebo nicejskokonstantským) a modlitbou k blahoslavené Panně Marii.

4. NA KAŽDÉM MÍSTĚ vykonají-li přiměřeně dlouhou (tedy tak dlouhou, jak je pro bližního vhodné a únosné) návštěvu bližních, kteří se nacházejí v nouzi nebo v těžkostech (nemocní, vězňáci, osamocené staré osoby, tělesně postižení atd.), jako by konali pouť ke Kristu, který je v nich přítomen (srov. Mt. 25,34-36) a splní-li obvyklé duchovní svátostné podmínky a modlitby (tedy: svátost pokání v blízké době, svaté přijímání týž den a libovolná modlitba na úmysly Svatého otce). Věřící budou jistě chtít obnovovat takové návštěvy během celého Jubilejního roku a tak budou moci získat při každé z nich plnomocné odpustky, ovšem ne vícekrát než jednou za den.

Plnomocné jubilejní odpustky bude možné získat také prostřednictvím iniciativ, které uskutečňují konkrétním a velkorysým způsobem ducha pokání, jež je jakoby duší Jubilea. Takovou iniciativou může být zřeknutí se v průběhu alespoň jednoho dne konzumních zbytečností (např.: kouření, pití alkoholických nápojů), půst a odříkání podle všeobecných církevních norem a speciálních norem biskupů, nebo poskytnutí nějaké částky peněz pro chudé, či významná podpora činnosti církevního a sociálního charakteru (především ve prospěch opuštěných dětí, ohrožené mládeže, potřebných starých lidí, cizinců v různých zemích, hledajících lepší životní podmínky); věnování přiměřené části volného času aktivitám ve prospěch komunity, nebo jiné podobné formy osobní oběti.

Smyslem všech těchto skutků, vedoucích k získání odpustků, a odpustků samotných, je jednak co nejpřesnější návrat k Otci, což nejpřesněji dokonané smíření křesťana s Bohem a současně sdílení duchovních dober i v všech dalších činech lásky a dobroty jak v těle církve tak s ostatními lidmi. Jinak řečeno: ten, kdo získává odpustky, je člověkem obdarovaným i obdarovávajícím. Přijímá prostřednictvím církve Boží dary a rozdává z toho, co hmotně i duchovně má, potřebným lidem, známým i neznámým.

Mše svaté odsloužené v minulém období (od 13.3. do 16.4.)

DATUM	ÚMYSL	DÁRCE
16.dubna	Za zem. Jaroslava Hnídku	r.Hajková
15.dubna	Za zem.Aloise Hanáka ml.	Milada M.Hanak
14.dubna	Za rodiče Mimi a Jaru Kohouta Kohouta	dcery Alena, Zuzana, Daniela
13.dubna	Za v Pánu zesnulého Jilii Ryšku a celou zem.rodinu Ryškovou a Ministrovou	p.Ministr
11.dubna	Za zem.Josefa Jocha	Československý klub Manhasset
7.dubna	Za zem. Josefa Jocha	Jerry & Frances Bucek
2.dubna	Za Marii Novákovou a rodinu z obou stran	A.Benáčková a J.Marešová
19.března	Za zem.Michala Sikorjaka	r.Sikorjakova
17.března	Za Emilii Dolejší	r..Zahradníková
15.března	Za krajanskou a exilovou. Rodinu	
13.března	Za živou a zem. Rodinu z obou stran	r.Kratká
	Mše odsloužené v únoru (neotištěné)	
13.února	Za živou a zemřelou rodinu	R.Bunžová
12.února	Za zemřelého man.Zođu Lehma	Zita D.Lehm
11.února	Na poděkování Pánu Bohu za 70 let	P.Antonín
9.února	Za zem.Aloisii Zahradníkovou	r.Bláhova

GO INTO THE WHOLE WORLD

JDĚTE DO CELÉHO SVĚTA

11.září loňského roku byl v Brně vysvěcen na Biskupa Mons. Peter Esterka.12. září měl ve svém rodišti v Dolních Bojanovicích vlastně první mši svatou,protože tu první, kvůli velké vzdálenosti nemohl mít.Mnoho lidí, kteří se zúčastnili této slavnosti, mluvilo o své životní zkušenosti a změně ve svém životě.

Pokud jste nebyli přítomni a rádi byste shlédli alespoň záznam z této slavnosti můžete si zakoupit film. Je pro Vás připraven v **anglické** nebo **české** verzi Cena je \$19.50 plus \$5 balení a pošta .Název filmu je Go Into the Whole World (Jděte do celého světa).Producent Jiří Šindar Objednávku zasílejte na adresu:

Dr.Joan Timmerman, The College of Saint Catherine , Mailbox #4240, 2004 Randolph Avenue, Saint Paul, MN 55105

AY

Blahopřejeme k narozeninám

Narozeniny v měsíci květnu oslaví:

Alena Adamcová 6.května, Arthur Zahradník 7.května, Gabriela Lehm ml. 8.května, Anna Fojtíková 9.května, Marie Tomečková 10.května, Martin Král 11.května, David Zeman MD 12.května, Marie Křenčíková 17.května, Jana Fojtíková 18.května, Miroslav Zavadil 21.května, Eva Vacenovská 21.května, Michaela Tydlitátová 27.května, Jan Renner 30.května

Děkujeme za příspěvek na tisk Zvonu

Na ZVON v minulém měsíci přispěli:

Family Bucek, family Krencik, Zdenek & Lydia Vaclavik, Ludmila Nemeč, Alena Kanka, Henry & Jarmila Vins, William & Roberta Coleman, Jan & Joan Kmenta, Jirik & Jirina Friedrich, Dagmar P. Cermak, family Hnizda, Mary Filova.

Krajanské bohoslužby každou neděli v 10.30, v dolním kostele u Panny Marie Karmelské v Astorii (23-25 Newtown Ave). Příležitost ke sv. zpovědi před i po mši sv.

Po bohoslužbách následuje společné pohoštění ve školní jídelně.

Slovenská mše sv. každou neděli v 11 hod. ráno u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu

(1st Ave a 66th St.) Adresa českého kněze: P. Antonín Kocurek PO Box 387, Roslyn NY 11 576

Tel/Fax: (516) 625 2682 Email: anthony57@msn.com <http://www.czechia.com/zvon>

ZVON

ST.MARY'S
PO BOX 387
ROSLYN NY 11576

NON PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE PAID
ROSLYN NY 11576
PERMIT NO 54

Mr & Mrs Jiri Hnizda
3185 Teapot Dome Dr
Manchester

MD 21102-1206

UES